

РЕШЕНИЕ

№ 6881

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7227** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на „МБ ЛОГИСТИКС“ ЕООД, представлявано от управителя И. Д. И., чрез адвокат С. С. С., против решение от 23.05.2023г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 5958/2022г. с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42- 0000689 от 11.03.2022 г., издадено от Директора на РД „АА“ - [населено място], с което на касатора, на основание чл.104а от Закона за автомобилните превози (ЗавПр) е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.10, ал.1 от ЗавПр.

С касационната жалба се иска отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен, необоснован, немотивиран и противоречащ на закона. В жалбата се развиват съображения, че АУАН и НП не са връчени на управляващия и представляващ

дружеството, доколкото АУАН е съставен в отсъствие на управителя и е връчен на лице което не представлява „МБ Логистикс“ ЕООД. Изтъква се, че в мотивите си СРС тълкува превратно датата на извършване на нарушението и датата на установяване на нарушението, като приема, че датата на установяване на нарушението е датата на извършване на нарушението. Счита, че АНО е бил некоректен при изпълнение на задължението се да определи датата на извършеното нарушение, като не става ясно на коя от посочените в НП дати приема, че е осъществено нарушението. Касаторът излага още, че датата на извършване на нарушението е от съществено значение за ангажиране отговорността на санкционираното лице. Развити са и съображения за маловажност на административното нарушение и наличието на предпоставки за прилагане на чл.28 от ЗАНН. С оглед на това се иска решението да бъде отменено, както да бъде отменено и потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноси.

Ответникът – Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., счита, че жалбата е неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. град, X. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Въз основа на приетите писмени доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка:

На 03.02.2022 г., около 16.00 часа в [населено място], [улица] сградата на РД „АА“ - С., при извършена на „МБ ЛОГИСТИКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], представлявано от управителя И. Д. И. с ЕГН: [ЕГН] проверка като превозвач, притежаващ лиценз на Общността № 22907 за международен превоз на товари, валиден до 26.01.2031г., е констатирано следното нарушение: Превозвачът не е уведомил ИА „АА“ писмено в определения 30

/тридесет/ дневен срок за настъпили промени в обстоятелствата до 08.11.2021 г. - смяна на адреса и седалището на управлението на фирмата, видно от справка в Търговския регистър, където промените са настъпили на 08.10.2021 г. Въз основа на тези данни е издаден актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 317398 от 03.02.2022 г., съставен от инспектор към РД „АА“ – С. и впоследствие е издадено процесното НП № 42-0000689 от 11.03.2022г., с което на основание чл.104а от ЗавПр за нарушение на чл.10, ал.1 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. Съдът е приел, че нарушението е установено на 03.02.2022г., въз основа на е прието, че АУАН от същата дата е издаден в рамките на сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, че постановлението е издадено в предвидената от закона форма от компетентен орган и че са били налице основания за ангажиране отговорността на дружеството, като подробно е обсъдил наличието на положителни и респ. липсата на отрицателни предпоставки за ангажиране на отговорността на дружеството. Мотивите на СРС споделят изцяло от настоящата инстанция.

Действително чл. 10, ал. 3 от Закона за автомобилните превози задължава превозвачът при настъпване на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, извън случаите по ал. 2 превозвачът подава заявление за отразяването им в 30-дневен срок от тяхното настъпване. Адресът на превозвачът несъмнено е едно от обстоятелствата, които са вписани в лиценза, видно от съдържанието на Приложение 10а към чл. 9, ал.1 от Наредба № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България. Касаторът е търговско дружество, на което е издаден лиценз за международен превоз на товари. На 08.10.2021г. по партидата на дружеството в Търговския регистър била вписана промяна в адреса на управление на търговеца, който на основание издадения лиценз има и качеството на превозвач по смисъла на ЗавПр. Безспорно е, че в срок от 30 дни от вписване на промяната дружеството не е подало заявление за отразяването им към органа издал лиценза. Нарушението е извършено с бездействие, като в наказателното

постановление изрично е посочен моментът, от който превозачът е в нарушение – от 08.11.2022г. Посочването на датата 03.02.2022г. (дата, на която се твърди, че е установено нарушението) в наказателното постановление в контекст, който предполага, че това се сочи като датата на извършване на нарушението, е очевидна фактическа грешка, която не компрометира индивидуализацията на нарушението по несъмнено начин, с оглед обстоятелствата при което е извършено, не затруднява преценката за приложението на закона по време, а наред с това по никакъв начин не е затруднила лицето да осъществи правото си на защита. Съображенията на СРС в тази връзка са подробни и обосновани. За прецизност следва да се отбележи, че нарушението е станало известно на органа издал лиценза на 08.11.2022г. Съгласно разпоредбата на чл. 9 от Закона за търговския регистър обявяването в търговския регистър дава публичност на обявения акт и представените актове, които подлежат на обявяване се смята, че са станали известни на третите лица от момента на обявяването. Затова следва да се приеме, че промяната в адреса на превозача е станала известна на органа на 08.10.2022г. и респ. на 08.11.2022г. на органа е било известно, че не е подадено заявление за отразяване на настъпилата промяна.

При преценка на “мястото” на извършване на нарушението, съдът е изходил от всички факти и обстоятелства, изложени в наказателното постановление и правилно е преценил, че мястото на извършване на осъщественото чрез бездействие нарушение е в [населено място]. Правилна е преценката, че в хода на административното-наказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които да биха могли да повлияят на извода на административно-наказващия орган дали са налице предпоставки за ангажиране не отговорността на дружеството. АУАН и НП са връчени на надлежно упълномощено от управителя на дружеството лице.

Съгласно приложение № 10а към чл.9, ал.1 от Наредба № 11/2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, адресът на управление на превозача е обстоятелство, което се вписва в издадения му лиценз за международен превоз на товари. Видно от Приложение № 6 към чл.8, ал.1 от Наредбата, адресът на управление е част и от заявлението за издаване на лиценза. Нормата на чл.10, ал.1 от ЗавПр

предвижда, че при настъпване на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, извън случаите по ал.2 превозвачът подава заявление за отразяването им в 30-дневен срок от тяхното настъпване. Адресът на управление, както се посочи, се вписва в лиценза за международен превоз на товари, т. е. представлява обстоятелство, вписано в лиценза по смисъла на цитираната норма на чл.10, ал.1 от ЗАвПр, при което за промяната му превозвачът следва да информира органа, издал лиценза. Изложеното сочи, че в конкретния случай касаторът е обвързан от задължението по чл.10, ал.1 от ЗАвПр и за неизпълнението му носи административно-наказателна отговорност по чл.104а от ЗАвПр. Хипотезата на чл.23, ал.6 от Закон за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) не изключва задължението по чл.10, ал.1 от ЗАвПр, като в тези случаи лицата са длъжни да информират органа, издал лиценза за настъпилата промяна, без да са длъжни да доказват настъпването ѝ, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл.5, ал.2 от Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД).

Неоснователен е доводът на касатора, че АУАН и НП са били връчени на лице, което не е имало правото да ги получава, доколкото в папката по делото има приложено пълномощно с което управителят на дружеството упълномощава Б. Б. да извършва всички фактически и правни действия, свързани с ИА „автомобилна администрация“.

Неоснователен е доводът на касатора за приложение на чл.28 от ЗАНН. На първо място искането в жалбата за приложението на чл. 28 ЗАНН не е мотивирано с конкретни обстоятелства, отличаващи случая като маловажен. От друга страна, възражението за маловажност на случая не може да бъде споделено както с оглед целите, за които са въведени изискванията към превозвачите по ЗАвПр и предвид обществените отношения които се уреждат с този закон, така и с оглед продължителния период от време от възникване на задължението през ноември 2021 г. до констатирането му през февруари 2022 г., през който дружеството е бездействало, а така също и с оглед обстоятелството, че нарушението е установено не в следствие на подадено заявление за промяна в обстоятелствата, а при последващ контрол от служителите на наказващия орган, както е посочил съдът в мотивите на

обжалваното решение.

Предвид изложените мотиви касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.05.2023г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 5958/2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.